SADAŠNJA ISTINA
IDITE PO SVEM SVIJETU I PROPOVIJEDAJTE EVANĐELJE
SVETA BIBLIJA
POSVETI IH SVOJOM ISTINOM
TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 16. LONDON, ČETVRTAK, 01. OŽUJAK, 1900. Br. 9.

EVANĐELJE O KRALJEVSTVU

W. W. PRESCOTT

KRALJEVSTVO KOJE ĆE STAJATI ZAUVEK

(Danilo ii 31-49)

BEZ bilo kakvog oklevanja, ili sumnje što se tiče ispravnosti otkrivenja koje mu je dato, Danilo je ispričao kralju njegov san:

„Ti si, kralju, video i promatrao golem kip. Taj golemi kip izvanrednog sjaja stajao je pred tobom; i obličje mu je bilo strašno. Glava kipa bila je od čistog zlata, njegova prsa i njegove ruke od srebra, njegov trbuh i bedra od bakra, noge od gvožđa, a stopala delom od gvožđa i delom od gline. Gledao si sve dok se bez ruku nije odlomio kamen koji je udario kipu u noge, koje su bile od gvožđa i gline, i razbio ih u komade. Tada su se gvožđe, glina, bakar, srebro i zlato zajedno razbili u komade i postali su kao pleva s letnjih gumna; i vetar ih je odneo, tako da im se nije našlo mesta: a kamen koji je udario kip, postao je golema gora i ispunio je svu zemlju.“

Nije ni čudo da je ovaj kip ostavio predivan utisak na Navuhodonosorov um. To je svakako bio najupečatljiviji prizor. Kip je bio „golem“, postojao je spoljašnji sjaj ili slava koja je bila „izvanredna“, i njegov aspekt je bio „strašan“. I „stajao“ tamo pred njim sa svakim spoljašnjim nagoveštajem da može nastaviti da stoji. Međutim udaren je u stopala (ne u glavu) od kamena „koji nije bio u rukama“ (margina), i iznenada je sve to otišlo „zajedno“ u potpuno uništenje, i vetar je odneo prah. Čak ni ostatak nije ostao da podseti nekog na njegovu prethodnu veličinu, već je kamen koji je učinio udaranje postao veći od kipa. Nije iznenađujuće što je Navuhodonosor rekao, „Duh mi se uznemirio da shvatim taj san“. Šta može biti značenje tako izvanrednog prizora? Danilo je obavestio kralja da „onaj koji otkriva tajne obznanio ti je šta će se zbiti“, i obećao je da će „pokazati kralju značenje“. Njegova izjava i njegovo obećanje su sada učinjeni važećim.

ZNAČENJE SNA

„To je san; i njegovo ćemo značenje reći pred kraljem. Ti si, kralju, kralj kraljeva; jer ti je Bog nebeski dao kraljevstvo, moć, i snagu, i slavu. I gde god prebivaju deca ljudska, poljske zveri i ptice nebeske, dao ih je u tvoju ruku i učinio te vladarom nad svima njima. Ti si ta glava od zlata.“

Kriza je došla i u životima Navuhodonosora i Danila. Prvi je trebao da čuje Jevanđelje o Božjem kraljevstvu, a drugi je imao privilegiju da mu ga objavi. Ako je propovednik veran, i njegova poruka primljena, veliki rezultati će uslediti. A šta je poruka? Isto „Jevanđelje o kraljevstvu“ koje treba da bude „propovedano u celom svetu za svedočanstvo“; „Gledajte vašeg Boga“! „Oni će kazivati o slavi tvoga kraljevstva i o snazi će tvojoj govoriti; Kako bi sinovima ljudskim obznanili njegova moćna dela i veličanstvenu slavu njegovog kraljevstva. Kraljevstvo tvoje kraljevstvo je večno, i vladavina tvoja traje tokom svih naraštaja.“

Navuhodonosor je bio „kralj kraljeva“, da „bi mu sve nacije služile“, ali postoji kralj veći od njega, i vlast šireg obima. „Gospod je pravi Bog, on je živi Bog, i večni Kralj.“ „Njegovo kraljevstvo vlada nad svime.“ Ovo je istina koja je trebala da bude obznanjena Navuhodonosoru, i tako je Danilo svedočio kralju da je to bio „nebeski Bog“ koji mu je dao „kraljevstvo, moć, i snagu, i slavu“ u kojoj je on uživao, i koji mu je darovao najveću držanu vlast od bilo kojeg čoveka otkad je izvorna vlast data Adamu. Koliko je velik Onaj koji može *dati takve darove* kao te! „On je taj koji sedi nad krugom zemaljskim, čiji su stanovnici kao skakavci.“ I Navuhodonosor mora saznati da će čak i „slava kraljevstava, lepota veličanstva Haldejaca“ proći.

PRIVREMENA KRALJEVSTVA

„Nakon tebe dići će se drugo kraljevstvo, slabije od tvoga, i još jedno, treće kraljevstvo, od bakra, koje će vladati nad svom zemljom.“

Navuhodonosorovo kraljevstvo nije trebalo da stoji zauvek. Trebalo je da bude „drugo“, i onda „još jedno“. I ne samo to, već i ono koje je nasledilo njegovo je trebalo da bude „slabije“. „Kako li je potamnelo zlato! kako li se preinačilo zlato najčišće!“ Sami metali koji su oblikovali različite delove kipa ispričali su priču o budućem izopačenju. Zlato, srebro, bakar, gvožđe, glina: svako je „slabije“ od prethodnog. „Gospod ne vidi kao što čovek vidi; jer čovek gleda na spoljašnji izgled, ali Gospod gleda na srce.“ To je karakter, a ne spoljašnji sjaj, što se računa u njegovoj proceni prave vrednosti. „Pravednost uzvisuje naciju.“

ČETVRTO I POSLEDNJE ZEMALJSKO SVETSKO CARSTVO

„ČETVRTO će kraljevstvo biti jako kao gvožđe: jer kao što gvožđe razbija u komade i sve nadvladava, i kao gvožđe što satire, sve će ih razbiti u komade i satrti. A to što si video stopala i prste delom od lončarske gline i delom od gvožđa, kraljevstvo će biti podeljeno; ali će biti u njemu snage gvožđe, kao što si video gvožđe pomešano s kaljavom glinom. I kao što su prsti stopala bili delom od gvožđa delom od gline, tako će i to kraljevstvo delom biti snažno, a delom lomljivo. A to što si video gvožđe pomešano s kaljavom glinom, oni će se mešati s ljudskim semenom; ali neće prianjati jedno uz drugo, kao što se ni gvožđe ne meša s glinom.“

Značenje kipa je sada učinjeno jasnim. To je trebalo da otkrije skicu svetskih kraljevstava, i istinu da će sva ona proći. Treba da postoje četiri univerzalna kraljevstva, ne više i ne manje. Za prvo je jasno navedeno da je kraljevstvo od Navuhodonosora, Vavilon; druga nisu spomenuta po imenu, zato što je karakter kraljevstava, a ne njihova imena, ono što je bilo od značaja. Bio je to život istorije, radije nego puki skelet, na šta je pažnja trebala da bude usmerena. Međutim znamo iz drugih proročanstava u ovoj istoj knjizi, i iz istorijskih zapisa, da je drugo kraljevstvo bilo Medo–Persija, treće Grčka (Pogl. 8:3-5, 20, 21), a četvrto Rim.

Vredi primetiti usput da su druga i treća kraljevstva samo spomenuta tako da se napravi veza između prvog i četvrtog, Vavilona i Rima, i da je više detalja dato u pogledu četvrtog nego prvog. Bog je obznanjivao kralju, i preko zapisa obznanjuje nama, „šta će biti u *poslednjim* danima“, i očigledno je to da četvrto i poslednje od tih zemaljskih kraljevstava drži najvažnije mesto u njegovom viđenju zemaljske istorije. Prema tome, oni koji žele da nauče lekcije koje bi Gospod učio

u svetskoj istoriji prihvatiće njegovu procenu najvažnijeg perioda i najviše će proučavati četvrto kraljevstvo.

Karakter ovog četvrtog kraljevstva je jasno iznet. Ono je „snažno ko gvožđe“, baš kao što je poznato u istoriji kao „gvozdena monarhija Rima“, ali koristi svoju snagu da „razbija u komade i satire“. Nije to samo puko posedovanje sile od pojedinca ili nacije, što određuje njegovo stajanje u Božjim očima, već je to korišćenje te sile. Onaj koji je Svemoćni koristi svoju silu da pomaže siromašnima, da obnovi pale, da spasi izgubljene. Sotona, protivnik, koristi svoju silu da povređuje, da ruši, da uništava.

PODELJENO KRALJEVSTVO

Takođe je izjavljeno o ovom četvrtom kraljevstvu da će „biti podeljeno“. Ovo otkriva činjenicu da to neće biti večno kraljevstvo, jer „svako kraljevstvo podeljeno protiv sebe samog, postaje pustoš; i svaki grad ili kuća podeljena protiv sebe same, *neće opstati*“. Napor da se dodele snaga i stabilnost ovom kraljevstvu carskim savezima, pošto „će se mešati s ljudskim semenom“, nije ništa više uspešan od napora da se pomešaju gvožđe i glina. Snaga se ne nalazi u prijanjanju ljudima. Taj spoj koji je samo spoljašnji, i jedino je diktiran ličnim interesom neće izdržati teret promenjenih i teških okolnosti. To je samo ta ljubav koja „podnosi sve stvari“, ljubav kao život, koja vezuje srca zajedno, koja će doneti večni spoj i snagu. To je iskustvo o Božjem kraljevstvu unutra, a zakon kraljevstva je život ljubavi, i ljubavi koja je život. Ovim sredstvom podele su ili sprečene ili zalečene, i oni koji su daleko „postali su blizu u krvi (životu) Hristovoj. Jer on je naš mir koji je od oboje (ili dvoje) učinio jedno“.

Međutim tumačenje nije još završeno. Pokazano je da nijedno od ova četiri kraljevstva neće izdržati; šta će se sledeće desiti?

„U doba tih kraljeva Bog nebeski će uspostaviti kraljevstvo koje nikada neće biti uništeno. To kraljevstvo neće biti ostavljeno nekom drugom narodu, nego će ono satrti i uništiti sva ta kraljevstva i ono će stajati zauvek. To što si video da je bez ruku s planine odlomljen kamen i da je u komade razbio gvožđe, glinu, srebro i zlato, veliki Bog je obznanio kralju šta će se zbiti kasnije: san je siguran i njegovo je tumačenje pouzdano.”

Tajna je sada obznanjena Navuhododonosoru. Njegovo pogrešno viđenje toka istorije je ispravljeno. Vavilonsko kraljevstvo neće trajati večno. „Ovo vidljivo je privremeno.“ „Postoji Bog na nebu koji otkriva tajne“, i on koji tako otkriva sebe Navuhodonosoru je jedini Kralj čije kraljevstvo „će stajati zauvek“. I ovo kraljevstvo nije uspostavljeno postepenim procesom upijanja četvrtog kraljevstva, jer „će satrti i uništiti sva ta kraljevstva“. Kamen je „udario kip u noge, koje su bile od gvožđa i gline, i razbio ih u komade“. „Ja sam svoga kralja postavio na Sionu, svetoj gori svojoj. Obznaniću odredbu: Gospod mi reče: Ti si Sin moj; ja sam te danas rodio. Zatraži od mene i daću ti pagane u nasledstvo, i krajnje delove zemlje tebi u posed. Razbićeš ih štapom gvozdenim; smrskati ih kao sud lončarev.” Ps. ii 6-9.

„Sva bezbožnost i nepravednost ljudi“ je to, a ne sami ljudi, protiv čega se „Božji gnev otkriva sa neba“. Kroz delovanje sile Jevanđelja, Bog je u stanju da uspostavi svoje kraljevstvo unutar čoveka, razdvajajući ovu „bezbožnost i nepravednost“ od njega, tako da kada se „Božji gnev otkriva sa neba“ protiv njih, čovek nije uništen. „Onaj koji veruje u Sina ima večni život“. Međutim oni koji odbace Jevanđelje o kraljevstvu odbacuju „zakon Duha života“, i čine sebe predmetom gneva. „Onaj ko ne veruje Sinu neće videti život, nego Božji gnev ostaje na njemu.“

GDE ŽIVIMO

Živimo „u dobu tih kraljeva“, u podeljenom stanju četvrtog kraljevstva; i od ispunjenja mnogih znakova i proročanstava znamo da je vreme pri ruci kada će sva zemaljska kraljevstva proći, a nebeski Bog će uspostaviti svoje kraljevstvo na njihovom mestu. Ovo će biti ispunjeno „kada se Gospod Isus objavi s neba zajedno sa svojim moćnim anđelima da u plamenom ognju izvrši osvetu na onima koji ne poznaju Boga i na onima koji se ne pokoravaju jevanđelju našeg Gospoda Isusa Hrista: oni će biti kažnjeni večnom propašću, daleko od Gospodnjeg lica i od slave snage njegove, kada on u onaj dan dođe da se proslavi u svojim svetima i da izazove divljenje u svima koji veruju… na taj dan“. 2. Sol. ii 7-10.

Priprema za taj najveći događaj vekova sastoji se u primanju Jevanđelja o Božjem kraljevstvu, u prepoznavanju i prihvatanju u našim životima istine da je Bog „iznad svega, i kroz sve, i u svemu“, i da je „svako telo trava… ali reč našeg Boga će stajati zauvek.“ Pošto smo tako poistovećeni sa „večnim Bogom“, i postajemo „Božji naslednici“, „deca kraljevstva“, kada „će nebesa proći sa velikim praskom, i elementi će se s žarkom vrelinom rastopiti“, i kada će „zemlja takođe i dela na njoj biti spaljeni“, mi „ćemo boraviti sa večnom vatrom“, mi „ćemo boraviti sa večnim gorenjima“, mi „ćemo videti Kralja u njegovoj lepoti“.

O kada bi svi mogli slušati „glas“ koji se sada oglašava širom cele zemlje, „Bojte se Boga, i dajte mu slavu; jer je čas njegovog suda došao: i obožavajte njega koji je stvorio nebo i zemlju, i more, i izvore voda“. Ovom porukom narod treba da bude sakupljen iz „svake nacije, i kolena, i jezika i naroda“, „čije državljanstvo je na nebu“, koji su „stranci i pridošlice na zemlji“, koji „jasno izjavljuju da traže domovinu“, i koji će biti građani tog kraljevstva koje „će stajati zauvek“. „I san je siguran, i njegovo je tumačenje pouzdano.“

CARSKO PRIZNANJE

„Tada je kralj Navuhodonosor pao na lice i poklonio se Danilu i zapovedio je da mu prinesu žrtvu i miomirisni kad. Kralj je odgovorio Danilu i rekao je: ‘Uistinu je vaš Bog, Bog bogova i Kralj kraljeva, i otkrivač tajni, kada si ti mogao otkriti tu tajnu.’ Tada je kralj uzvisio Danila i dao mu je mnogo velikih darova i postavio ga je za upravitelja nad celom vavilonskom pokrajinom i za glavnoga od nadstojnika nad svim vavilonskim mudracima. Tada je Danilo zamolio kralja i on je postavio Sedraha, Misaha i Avdenaga nad poslovima vavilonske pokrajine; ali Danilo je sedeo kod kraljevih vrata.“

Iako je Danilo bio zatočenik, a Navuhodonosor je sedeo na prestolu, ipak je Navuhodonosor prepoznao Danila kao većeg čoveka nego što je on bio. Bilo je to njegovo poznanstvo sa Bogom, što ga je učinilo velikim. Bilo je to njegovo prihvatanje principa Božjeg kraljevstva, što ga je učinilo vladarem nad samim sobom i nad Vavilonom iznutra, i sada su ove kraljevske osobine prepoznate. Njegova sposobnost da ispriča san i tumačenje, pokazala je da je bio glavni „nad svim mudracima Vavilona“, i kralj mu je samo dao položaj koji mu je pripadao. Vernost principu i odanost nebeskom Kralju učinili su Danila i njegove drugove zaista velikim. Oni su vršili i naučavali Božje zapovesti, i tako su bili „nazvani velikim u nebeskom kraljevstvu“; prema tome kako bi Jevanđelje o pravoj veličini moglo biti propovedano svakom narodu, dato im je mesto koje im je stvarno pripadalo „nad poslovima pokrajine“, i „kod kraljevih vrata“. A pošto je Vavilon tada bio univerzalno kraljevstvo, tako su iskustva ovih hebrejskih zatočenika propovedala Jevanđelje o kraljevstvu „po celom svetu za svedočanstvo svim nacijama“. I u ovim poslednjim danima ista posvećenost principu je potrebna kako bi isto delo moglo biti ispunjeno, a uspostavljanje Božjeg kraljevstva ubrzano.

> „Usudi se da budeš Danilo! usudi se da stojiš sam!
> Usudi se da imaš čvrstu svrhu! usudi se da to obznaniš.“